

[Justitsministeren]

Myndighedslovens § 14 indeholder imidlertid en regel, der giver forældrene mulighed for selv at bestemme, hvem der efter deres død skal være værge for et mindreårigt barn, de har forældremyndigheden over. Har forældrene truffet en sådan bestemmelse, skal skifteretten beskikke den, forældrene har udpeget, medmindre barnets tarv tilsiger andet.

Efter kristeligt folkepartis forslag skal skifteretten udpege en af barnets faddere som værge, hvis forældre ikke selv har truffet bestemmelse om spørgsmålet, når fadderen er indforstået med det og barnets tarv ikke tilsiger andet.

En fadders opgave er at være vidne ved dåben og i princippet drage omsorg for barnets opdragelse i den kristne tro. Der er ingen grund til at formode, at netop faddere altid skulle være særlig egnede til at påtage sig værgemål og forældremyndighed. Tværtimod strider forslaget mod den individuelle behandling, som afgørelse om værgemål for børn altid må kræve. Jeg tror også, at en sådan fortrinsstilling vil gå ret langt ud over, hvad de fleste faddere i almindelighed forestiller sig.

Jeg har i øvrigt forelagt lovforslaget for kirkeministeriet, der er betænkelig ved at knytte borgerlige retsvirkninger til fadderskabet og ikke kan anbefale en regel, der vil medvirke, at man ved valg af faddere også må tage hensyn til disses egnethed til at varetage et værgemål.

Jeg kan derfor ikke gå ind for lovforslaget.

Jimmy Stahr (S):

Socialdemokratiet må afvise det foreliggende lovforslag. Forslaget blander på en for os at se uheldig måde en folkekirkelig tradition med en borgerlig ret. Jeg har et par gange i mit liv været i den situation, at jeg skulle medvirke til at udpege faddere til mine børn, og hvad er det så, man gør? Man udpeger en kær onkel eller tante, en god ven, en kusine, man selv er fadder til, altså kort sagt en ret tilfældig udvælgelse, som i mange tilfælde yderligere er præget af, om de pågældende faddere nu kan komme til dåbshandlingen i kirken.

Hvis jeg derimod skulle udpege en eventuel værge til mit barn, ville det blive ud fra helt andre forudsætninger og helt andre udvælgelseskriterier, og jeg kan ikke se, hvorfor

denne handling skulle sammenkædes med dåbshandling eller navngivning. Desuden vil det også give problemer hen ad vejen, for hvem siger, at den fadder, man vælger i 1978, også er ham eller hende, som man ønsker som værge i 1981?

De forældre, som har et ganske bestemt ønske om en værge, har jo ifølge den nugældende lov mulighed for at fremsætte ønsket uafhængigt af dåb og navngivning, og derved synes vi at man skal lade det blive.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg synes nok, at socialdemokratiets ordfører meget præcist redegjorde for de betænkeligheder, der ville opstå i praksis, hvis et sådant lovforslag blev vedtaget.

Det, man måske kunne drøfte, og som udvalget måske bør tage op under behandlingen af lovforslaget, er, hvordan det ligger i de situationer, hvor forældrene intet ønske har udtrykt om forældremyndighedens overgang, og hvor der i familiekredsen blandt de efterladte er enighed om, hvad der vil være bedst for børnene. For dér er det jo desværre sådan, at man i en række tilfælde har oplevet, at de ønsker, der var så stærke og velbegrundede i kredsen af efterladte, ikke blev fulgt, men at børn blev institutionsanbragt i kortere eller længere tid. Derfor kan man måske diskutere, om der er behov for nogle udfyldende regler, der kan sikre, at anbringelse på børnehjem under ingen omstændigheder eller i hvert fald kun i meget få tilfælde bliver løsningen.

Det vil vi godt være med til at tale om i udvalget, men vi tror faktisk ikke, at dette lovforslag er noget columbusæg.

Mette Madsen (V):

Venstre vil ikke afvise, at der kan findes nogle problemer i forbindelse med indsættelse og beskikkelse af værge for umyndige, men om de skal løses på den måde, som kristeligt folkeparti her foreslår, kan vi ikke overskue i dag. Men det rejser i hvert fald andre problemer. Kristeligt folkepartis forslag om, at faddere har ret til at blive udpeget som værge for deres gudbørn, vil også medføre, at forældre allerede ved dåben skal tage stilling til, hvem der i tilfælde af deres død skal være værge for dette barn, og dette kan aldrig senere laves om, hvorimod en te-